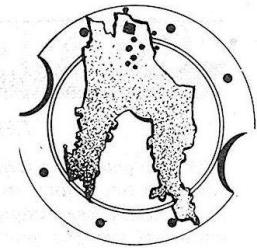

Δημοτικό Σχολείο Βασσαρά

— Άπειρες εικόνες που ζεπτδάνε από τα παλιά Μαθητικά Χρόνια κρυμμένες στις μνήμες όλων όσων πέρασαν από τα θρανία του. Το Σχολείο φιλοξενεί κι εφέτος 11 μαθητές

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 40 • ΦΥΛΛΟ 19 • ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ 1990 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61

Καρύές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΘΕΕ ΜΟΥ ... ΒΡΕΞΕ!

«Θεέ μου, βρέξε» επαναλαμβάναμε ρυθμικά οι μαθητές και μαθήτριες των Δημοτικών Σχολείων Κοκκινόρραχης (Τσούνι) και Κλαδά αικαλουθώντας τη λιτανεία που έγινε την άνοιξη του 1946 με απόφαση της Ι. Μητροπόλεως Σπάρτης, στην οποία πήραν μέρος όλα τα σχολεία του νομού.

Πρώι - πρώι όλα τα παιδιά, μαζί με τους αείμνηστους δασκάλους μας Γεώργιο Γκλέκα και Πάνο Κυριαζή, περιμέναμε τον ιερέα των δύο χωριών να βγει από την εκκλησία για να ξεκινήσει η λιτανεία.

Ο αξέχαστος παπα-Χούπης βγήκε επιβλητικός από την πόρτα του Αγίου Νικολάου, κρατώντας το ευαγγέλιο, πίσω τα εξαπέρυγα και τα λάβαρα, οι ψάλτες, αείμνηστοι Κώστας Γιάνναρης και Παναγ. Αλεξανδράκης, και η πομπή ξεκίνησε.

Διασχίσαμε το χωριό και ο κόσμος έβγαινε στις αυλές και στα μπαλκόνια, άλλοι έκαψαν λιβάνι και μερικοί μας ακολούθησαν. Τραβήξαμε κατά την Αφησού, που ήταν όλα τα χωράφια, ξερικά, κυρίως ελαιώνες με λιγοστές συκές και φέλλανε ρυθμικά όλοι μαζί «Θέ μου, βρε - έ - ξε» και ξανά «Θέ μου, βρε - έ - ξε» τρεις φορές και συνεχίζαμε την πορεία. Κάναμε στάσεις για να ψάλλουν οι ψάλτες και ο παπάς διάφορους ψαλμούς και συνεχίζαμε εμείς. Έτσι φτάσαμε στον Αφησιώτικον Αη Γιώργη, όπου συναντήσαμε το σχολείο του Αφησού με τον δάσκαλο Αλιμήση και τον παπά Σταθάκη.

Οι δάσκαλοι και οι παπάδες κάθισαν να ξεκουραστούν στα τουράκια της εκκλησίας και εμείς «λύσαμε τους ζυγούς» και αρχίσαμε το παιγνίδι.

Το μεσημέρι γυρίσαμε κουρασμένοι στο χωριό, αφού είχαμε διασχίσει 5-6 χιλιόμετρα χωματόδρομους.

Τότε φάνηκαν κάτι σύννεφα ανατολικά αλλά γρήγορα διαλύθηκαν προς γενική απογήτευση και ένας μαθητής εξήγησε ότι τα σύννεφα αυτά ερχόντουσαν από την Τουρκία και ο Άλλαχ δεν τα άφησε να προχωρήσουν προς την Ελλάδα. Ήταν το πατροπαράδοτο μήσος γι' αυτούς που μάς πήραν τη Βασιλεύουσα και μας σκλήρωσαν 400 χρόνια και το παιδικό μυαλό σκέφτηκε ότι αφού οι δυο λαοί χώρισαν τη γη, το ίδιο και οι θεοί μας θα έχουν χωρίσει την επικυριαρχία τους στον ουρανό.

Η αναβροχιά και η ξηρασία που μαστίζει εφέτος την Ελλάδα και τη Νότια Ευρώπη, οδήγησαν πάλι τον κόσμο σε λιτανείες και τις κυβερνήσεις σε μέτρα καταστολής της κατανάλωσης νερού.

Η αγωνία του νερού γίνεται αφόρητη όταν βλέπουμε τον

Ευρώτα να κυλάει σαν ένα φωτωχό μυλαύλακο, την Κελεφίνα να εντελώς ξερή και τα παραόχθια που άλλοτε πλημμύριζαν νερό και γουλισιά, έγιναν τα τελευταία χρόνια γήπεδα ποδοσφαίρου, βόλευ και μπάσκετ, οι δε γύφτοι εγκαταστάθηκαν ανενόχλητοι εκεί γιατί δεν φοβούνται πια τις «κατεβασίες».

— Θεέ μου, τι κατεβασίες ήταν εκείνες!

Κοτρόνια, δέντρα, ξύλα, παρασέρνονταν από τα νερά της Κελεφίνας και ο κόσμος έτρεχε να θαυμάσει το θέαμα και το βουητό της κατεβασίας. Η φαντασία οργίζε. Αν μέσα στα νερά κυλούσε κανένα πνιγμένο ζώο, αυτό γινόταν αμέσως κοπόδι, και τι ήταν αυτό το «χθρό» που κατέβασε στο Ευρώτας και το έπιασε ζωντανό ο Κούμαρης, είχε τέσσερα κέρατα και το κεφάλι σαν βόδι ή ήταν σαν λύκος;

Τα παιδιά πήγαμε να το ιδούμε αλλά αυτός το έκρυβε και εμείς απορούσαμε πως ένα τόσο μεγάλο ζώο χωράει στο μικρό σπιτάκι του Κούμαρη δίπλα στη γέφυρα του Ευρώτα.

Αυτά τελείωσαν μαζί με τα παιδικά μας χρόνια και τα νερά λιγοστεύουν συνεχώς.

Από τα πανάρχαια χρόνια, η Ελλάδα, χώρα γεωργική, ζύσσε με την αγνωσία του νερού.

Ο Δίας, ο «Νεφεληγέρεπτη», ο «Όμβριος» άνοιγε κατά τη θέληση του τους ουράνιους κρουνούς.

Πάνω στην Ακρόπολη της Αθήνας η Γαία (Γη) ικετεύει το Δία να ρίξει νερό να τη δροσίσει και η Δήμητρα στην Ελευσίνα τον παρακαλεί για την πολυπόθητη βροχή.

Στα νεότερα χρόνια οι μετεωρολογικές παροιμίες δείχνουν την αγνωσία του ζωμάχου για το νερό που θα ρίζουν οι μήνες, κυρίως ο Μάρτιος ο «τρελός» ο «πεπτανγώμος», που μεγαλώνει τα σπαρτά και βοηθάει την ανθοφορία.

— Αν ρίξει ο Μάρτιος δυσ νερά κι Απρίλης άλλο ένα... αλλά κανένας τους δεν μας έκανε τη χάρη και φαίνεται ότι θα επισύμε το νερό - νεράκι.

Ανησυχητικές είναι γενικά οι αλλαγές στη γη και στην απτόσφαιρα. Τα δάση καίγονται ή καταστρέφονται από μύκητες, το όζον της απτόσφαιρας καταστρέφεται από δικές μας επεμβάσεις και η γη κινδύνευει να γίνει θερμοκήπιο, ενώ τα κλοφέν και τα πυρηνικά μας απειλούν συνεχώς.

Στον ουρανό έχουμε ελπίδες ότι με λιτανείες ή όχι θα ρίξει κάποτε και κατά τόπους τις βροχές του.

Στους ανθρώπους μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα λογικευτούν και θα μας σώσουν από την αυτοκαταστροφή μας;

Α.Γ.Π. Μάης 1990

Ο νέος Νομάρχης στο Νομό μας

Ο νέος Νομάρχης Λακωνίας κ. Φώτης Φαλιάγκας ήλθε το μεσημέρι της Τετάρτης, 16ης Μαΐου, στη Σπάρτη και ανέλαβε αμέσως τα καθήκοντά του. Τον κ. Φαλιάγκα ανέμεναν στο νομαρχιακό κατάστημα ο προκάτοχός του κ. Κωνσταντίνος Βιλιώτης, ο Διευθυντής Εσωτερικών της Νομαρχίας και ο Προϊστάμενος όλων των Υπηρεσιών του Νομού.

Ο κ. Φαλιάγκας, μιλώντας στους προϊσταμένους των Υπηρεσιών, είπε ότι θα ασκήσει τα καθήκοντά του με προσήλωση στους νόμους, χωρίς σκοπιμότητες και προκαταλήψεις, με διάλογο και πολλή διάθεση για αποδοτική δουλειά.

Ο Φώτης Μή. Φαλιάγκας γεννήθηκε στην Καρδίτσα το 1955, όπου και τελείωσε το Α' Γυμνάσιο Αρρένων.

Σπούδασε Αρχιτεκτονική και ασχολήθηκε με την Αγροτική Αρχιτεκτονική, θέμα για το οποίο έκανε ανακοίνωση στο Θ' Πανελλήνιο Αρχιτεκτονικό Συνέδριο.

Πετυχημένος Αρχιτέκτονας στο Νομό Καρδίτσας ασχολήθηκε με μελέτες Δημοσίου καθώς και με μελέτες και κατασκευές ιδιωτικών έργων.

Σημαντική η προσφορά του στην εκπόνηση του Σχεδίου Πόλεως, μέσα από τις Δημαρχιακές επιπροπές, όπου αφιλοκερδώς και εθελοντικά πρόσφερε τις υπηρεσίες του.

Συνδικαλιστής στον κλάδο των Μηχανικών, διατέλεσε εκλεγμένο μέλος της Διοικούσας Επιπροπής του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας στο τμήμα Κεντροδυτικής Θεσσαλίας, με αρμοδιότητα την παρακολούθηση του Σχεδίου Περιφερειακής Ανάπτυξης.

Υποψήφιος Βουλευτής του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Καρδίτσας, στις εκλογές του Νοεμβρίου 1989 και Απριλίου 1990.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΡΑΧΟΒΙΤΩΝ ΚΑΝΑΔΑ «KARYAI»

Από την Ομοσπονδία Ελληνικών Συλλόγων Ontario τιμήθηκε σε ειδική εκδήλωση η Αδελφότητα Καρυατών Καναδά για την ανεκτίμητη προσφορά της στη σύσφιξη των δεσμών της ομογένειας και στην συνέχιση των ελληνικών ηθών και εθίμων.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΑΝΑΔΑ

Καθήμενοι από αριστερά: Ιωάννης Ν. Θεοδωρακάκης Παρασκευάς Παντ. Διαμαντούρος, Πλαναγιώτης Σ. Βαρλόκωστας, Παντελής Παρ. Διαμαντούρος Γεώργιος Δημ. Βελώνης.

Όρθιοι: Κων/νος Σωτ. Βαρλόκωστας, Ιωάννης Γ. Διαμαντούρος, Δημήτριος Παν. Διαμαντούρος, Ανδρέας Κοσμά Λαζαρίδης και Ιωάννης Χαρ. Θεοδωρακάκης.

Βασσαράς ● ΕΙΔΗΣΕΙΣ ● ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΠΟΡΦΥΡΗ

Έγιναν στις 29/4/90 με επίσημη τελετή τα εγκαίνια των δύο Νέων πτερύγων στο ΑΣΥΛΟ ΑΝΙΑΤΩΝ, στη Σπάρτη.

Ο

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Κατερίνα και ο Θόδωρος Σπύρου Σπανός από την Αράχοβα απόχτησαν το δεύτερο κοριτσάκι τους.
- Η Μαίρη Βελισσάρη - Πελάγου από το Βασσαρά απόχτησε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Να ζήσουν!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Η Μάγια Σπύρου Πολυμενάκου, κόρη της Ευθυμίας Π. Πρεκεζέ αρραβωνιάστηκε στο Γύθειο με τον Πέτρο Γιαννακάκο, καθηγητή της Σωματικής Αγωγής στο γυμνάσιο Γυθείου.
- Η Κέλλη Ανδρέα Ντούβλη, νηπιαγωγός, αρραβωνιάστηκε με το Σπύρο Λατίνα, γιατρό χειρ. ορθοπεδικό, από τη Χίο.

Συγχαρητήρια!

ΓΑΜΟΙ

- Στις 21-4-90 παντρεύτηκαν στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Σκούρας ο Χρήστος Πάνου Χριστόπουλος με την Χριστίνα Σπύρου Αμανατίδη.

— Στις 25-1-90 η Ελένη Τζίμη Λεβέντη, κόρη της Τούλας Πρεκεζέ παντρεύτηκε στην Κολόμβια S.C.

— Στις 20-1-90 έγινε στον Κλαδά ο γάμος του Δημήτριου Π. Γιαννακού, ιδιοκτήτη ταβέρνας με τη Γεωργία Κ. Σελασιώτη, από τη Μεγαλόπολη.

Ευχόμεθα ζωή ευτυχισμένη!

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 4-4-90 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Αράχοβα η Χρυσούλα χήρα Ιωάννου Πρεκεζέ γένος Δ. Ματάλα, ετών 86.

— Στις 7-4-90 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αράχοβα ο Ευστάθιος Ιω. Μελέχες, ετών 77.

— Στις 21-3-90 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αράχοβα ο Δημήτριος Κ. Σπηλάκος, 84 ετών.

— Πέθαναν και κηδεύτηκαν στο Βασσαρά το προηγούμενο διάμηνο η Χρυσούλα Δημοπούλου χα του μακαρίτη μπαρμπού Θανάση, ταχυδρόμου επί χρόνια στο χωρίο.

Επίσης πέθαναν η Κων/να Γαλάνη, η Βασιλική Καζή και ο Βεσσαράρης Παντελής Σταυρόπουλος, εγκατεστημένος από χρόνια στις Κροκείες.

— Στις 11-3-90 πέθανε στου Κλαδά η Αγλαΐα Κορομβόκη, που γεννήθηκε στη Βαμβακού το έτος 1910.

— Στις 23-3-90 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στου Κλαδά ο Ιωάννης Παν. Καλομοίρης, που γεννήθηκε στα Λαγκάδια το 1910.

Συλλυπητήρια!

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥΣ

Η Χρυσούλα Ιωάννου Σουρλή από το Τσούνι πήρε δίπλωμα Γαλλικής Φιλολογίας από το Πανεπιστήμιο Αθηνών.

— Ο Νίκος Σπ. Πολυμενάκος, γιος της Ευθυμίας Πρεκεζέ πέτυχε στις φετινές Πανελλαδικές εξετάσεις και ήδη φοιτά στη Σχολή Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου Ρεθύμνου Κρήτης, και η αδελφή του Μάγια στη Νοσηλευτική Αθηνών.

Συγχαρητήρια!

ΑΦΙΞΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

Από ενωρίς άρχισαν οι αφίξεις των ξενιτεμένων που λαχτάρανε να επισκεφθούν την πατρίδα και να μείνουν σύ μπορούν περισσότερο στα χωρία. Από την Αυστραλία ήρθαν ο Ιωάννης Κολοβός με τη γυναίκα του Κωσταντίνα και η Παναγιώτα χ. Χρήστου Βουκύδη.

Από τον Καναδά ο Χαράλαμπος Μελέτη Μελέχες και ο γραμματέας της Αδελφότητας Αραχοβιτών Toronto Παντελής Διαμαντόρας με τη γυναίκα του Άρτεμη. Από την Αμερική ήρθαν η Παναγιώτα Αθ. Διαντζίκη, ο Βασίλης Ευαγ. Διαντζίκης, η Πίτσα Σκιούρη με το γιο της Τάκη και ο Ιωάννης Βουκύδης με τη γυναίκα του Δέσποινα.

Επίσης επέστρεψαν στο χωρίο ο Πάνος και η Δέσποινα Πανούση που είχαν πάει στον Καναδά για το γάμο του γιού τους.

— Ο Κώντας και η Αμαλία Κουτσόγεωργα ήρθαν για μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα.

— Ο Νίνος Πανούσης ήρθε για λίγες ημέρες από το Toronto για να επισκεφθεί τους γονείς του.

Καλώς όρισαν!

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΜΝΗΜΗΣ

Η κ. Ντίνα Παπασταυρίδου, (γ. Μητροπούλου) πρόσφερε στο Σύνδεσμο των Απανταχού Καρυατών Αθηνών 5.000 δρχ., στη μνήμη της αγαπημένης της φίλης Δέσποινας Σπύρου Γιανναδάκη και επίσης 5.000 δρχ., στη μνήμη Γεωργίου Παπαδοπούλου.

ΠΟΤΗΣ ΚΑΝΕΛΟΣ

Στις 5 Μαρτίου 1990 πέθανε ξαφνικά στο Cranston R.J., σε ηλικία 76 ετών, ο οδοντίατρος Πότης Κανέλος.

Γεννήθηκε στο Δαφνί της Σπάρτης και μετανάστευσε με τους γονείς του στις ΗΠΑ σε ηλικία 2, ετών.

Διακεριμένο μέλος της ελληνικής παροικίας και άριστος επιστήμονας, διετέλεσε πρόεδρος και μέλος πολλών επιστημονικών συλλόγων και της Αμερικανικής Ένωσης Οδοντιάτρων.

Υπήρξε ισόβιο μέλος των οργανώσεων AHEPA SO- PHOCLES, πρόεδρος εκκλησιαστικών συμβουλών των ελληνορθόδοξων εκκλησιών Providence και Cranston.

Το 1961 ανακρύθηκε το Αρχών από το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κων/νας.

Παντρεύεται με την Ευγενία Σταυριανάκου (γ. Δούνια) από τους Σουστιάνους, υπήρξε υπόδειγμα οικογενειάρχη, ένας εξαιρετός ούζυγος, ευτυχισμένος πατέρας και παππούς.

Η ευγενική του καρδιά και το χαρογελαστό του πρόσωπο θα μείνουν αξέχαστα στη μνήμη των προσφιλών συγγενών και όλων όσων είχαν την ευτυχία να τον γνωρίσουν.

Α.Γ.Π.

Ο Πάνος και η Λίτσα Κωσταλά πρωτοπόροι στην ενίσχυση των Φιλόπτωχων Ταμείων για τους Καρκινοπαθείς

Στο 6ο φύλλο της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ (Ιούλιος - Αύγουστος 1987) είχε δημοσιεύει επιστολή του Βαρβιτσιώτη ομογενούς κ. Στέλιου Ματθαίου ο οποίος γνήθηκε μιας κίνησης για τη δημιουργία του «Ταμείου για τα Καρκινοπαθή Ελληνόπουλα», το 1983.

Το Ταμείο αυτό ενισχύεται διαρκώς, χάρη στην πρόθυμη συνεισφορά πολλών ευαίσθητων και φιλότιμων Ελλήνων, όπως μας πληροφορεί το βιβλίο που εκδόθηκε στη Ν. Υόρκη με την ευκαιρία του 2ου επίτιου δείπνου, που πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο Woldorf Astoria, υπό την αιγίδα του Αρχιεπισκόπου Ιακώβου, ο οποίος στην ομιλία του, που δημοσιεύεται, ευχαριστεί και συγχαίρει όλους τους συντελεστές της εκδήλωσης και ιδιαίτερα τις κυρίες Φρόσω Μπέη, Λίτσα Κωσταλά (γ. Φ. Φλώρη) και Τάρσι Γιώργα, που είχαν την ευθύνη για την οργάνωση του γεύματος (Chairmen) (10 Μαρτίου 1990).

Λίτσα Κωσταλά, Τάρσι Γιώργα και Φρόσω Μπέη.

Σκοπός της εκδήλωσης αυτής ήταν η ενίσχυση των δύο ταμείων του National Philoptochos Cancer Fund και του Greek Children's Cancer Fund.

Στο βιβλίο εκφράζονται ευχαριστίες για τη μεγάλη ηθική και οικονομική ενίσχυση των ταμείων αυτών από την πρέσβεια κ. Σωτήρη του πρέσβη κ. Ζέπο, τους Γιάννη Γεώργια και Πάνο Κωσταλά.

Στους καταλόγους των δωρητών που ακολουθούν διακρίνεται η γνωστή Αραχοβίτικα ονόματα όπως Γεώργιος Διαμαντόρος, Ernest Αθαναζής, Ελένη Κωσταλά, Πηνελόπη Ματάλα, Γεώργιο Σκιούρη, το Εστιατόριο Greek Island του Σικάγου και το Σπαρτάτη Συμέων Βουγιουκλή.

Ασφαλώς θα υπάρχουν και άλλοι, αλλά επειδή πολλοί έχουν προσφέρει στα ονόματά τους στην Αγγλική γλώσσα (Athens, Papas κ.τ.λ.) δεν είναι εύκολο να αναγνωριστούν.

Επίσης στο λεύκωμα αναφέρεται τιμητικά το όνομα του κ. Στέλιου Ματθαίου ως ιδρυτού του προαναφερθέντος ταμείου.

Συγχαρητήρια αξίζουν σε όλους και σε όλη την ομογένεια που με πολλούς τρόπους συμμετέχει σε έργα που ωφελούν το κοινωνικό σύνολο.

Ένα νέο Κοσμηματοπωλείο στην Αθήνα

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Δημιουργήσαμε ένα πολιτισμένο περιβάλλον, ένα σαλόνι υψηλού επιπέδου, με σκοπό να προσφέρουμε σε σας όλα όσα πραγματικά περιμένετε από ένα σοβαρό κοσμηματοπωλείο.

Προτιμήσαμε ένα σαλόνι σε όροφο, χωρίς φανταχτέρες βιτρίνες και πομπώδη εγκαίνια, χωρίς φανφάρες, διαφημίσεις και δυναμική πολιτική προβολής και πωλήσεων, συστήματα τα οποία δημιουργήσαμε απρόσωπους πελάτες και αυξάνουν τα έξοδα και τις τιμές.

Θέλουμε να παρέχουμε υπηρεσίες υψηλού επιπέδου, μας ενδιαφέρει η ποσοτή αντιμετώπιση του πελάτη,

ΒΑΜΒΑΚΟΥ – ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Σε περασμένα χρόνια, στα προ του πολέμου, θα γίνει η αναφορά μου και θα ανατρέξει εκεί στον Οινούντα και συγκεκριμένα στη Βαμβακού, που έζησα πολλά καλοκαίρια και μου έχουν μείνει ζωντανές παραστάσεις μήμυς.

Από τον Γκρίζι (κοτώνι) προβάλλει στον επισκέπτη η Βαμβακού, που στέκεται απένanti για φωτογράφιση σε μια θέση λες και είναι ανοιγμένο βιβλίο που τη διαβάζεις όπως είναι κλιμακωμένη σε κερκίδες θεάτρου.

Του Νικολέτου η βρύση σε υποδέχεται πρώτη για να πάρεις μια καμπύλη, που θα σε φέρει στο σταθμό «συγκινήσεως» που τερμάτιζε εκεί ο δρόμος κοντά στο σπίτι Βερδήλου που είναι τη πρώτη στην είσοδο του χωριού. Στη συνέχεια ο δρομάκος που ακολουθεί σε οδηγεί σε ευθεία γραμμή μέσα από πυκνοκτισμένο εκατέρωθεν περιβάλλον με αυλόπορτες, χαγιάτικα και μπαλκόνια, με άφθονους τενεκέδες με βασιλικούς και ορτανσίες και άλλες πρασινάδες, που μαρτυρούν πως το χωριό είναι ζωντανό.

Η πλατεία του χωριού είναι στο κέντρο με την εκκλησία τη μεγαλόπρεπη με τα πεζούλια ολόγυρα, τον πλάτανο στο μέσον και το Ηρώιν των πεσόντων, χαρίζουν μια φωτογραφία όμορφη. Και αφού βρισκόμαστε στην πλατεία με την μεγάλη Εκκλησία θα κάνουμε τον εκκλησιασμό μας την Κυριακή που όλο το χωριό μαζί με τους παραθεριστές φορώντας τα καλά τους, γέμιζαν το ναό και στο σχόλασμα οι χαιρετούμες και οι καλόκαρδες ευχές με τις γνωριμίες, τους έφερναν στα δύο καφενεία της πλατείας.

Τις καθημερινές το χωριό άδειαζε γιατί όλοι έτρεχαν στους κήπους και τα χωράφια τους που άλλα ήταν κάτω από το χωριό γύρω από την ποταμιά και έφθαναν μέχρι την Κολοκυνθού και άλλα πάνω στο βουνό με αρκετές ώρες οδοιπορία. Αρκετοί οι τοελιγκάδες με τα γιδοπρόβατα, κάθε σπίτι είχε γαϊδούρι ή μουλάρι καθώς και γίδες για το γάλα τους. Το χωριό δεν είχε ύδευση και από τις στέρενες με το βρύχινο νερό έκαναν την λάρτα του σπιτιού και με τα ξυλοβάρεια ατέλειωτα κουβαλούσαν νερό από την κάτω βρύση και τις άλλες που ήταν στην κορυφή του χωριού.

Πώς να μετρήσων τον κόσμο που ακούραστα έτρεχε στις δουλειές του, άλλα και συχνά έφθανε στην Σπάρτη για να λύσουν τις διαφορές τους με τους δικηγόρους των γιατί φάνεται πώς τους άρεσαν τα δικαστήρια για ζημιές που προκαλούσαν κυρίως τα ζωντανά τους.

Τα καλοκαίρια διπλασιαζόνταν ο πληθυσμός του χωριού με τους παραθεριστές και όταν τα απογεύματα έβγαιναν με περίπατο, γέμιζε η δημοσιά από το σταθμό «συγκινήσεως» έως του Νικολέτου τη βρύση για να καταλήξουν όταν βράδιαζε, στην πλατεία.

Κρεοπολεία, παντοπολεία και ταβέρνες ένα σωρό, που έδιναν ευθυμία στην πλατεία τους και άκουγες τα βραστά και λεβέντικα τραγούδια τους.

Ζωντανό χωριό, όταν ξεπέρναγες το καλντερίμι γέμιζαν τα παπούτσια σου μπουχό γιατί οι πολλοί στρατηλάτες και τα ζωντανά έκαναν το χώμα σχηνή.

Οι κήποι με τ' άφθονα λαχανικά τους, οι πεζούλες γαρνιρισμένες με τις βλασταροκολοκυθιές, αλλά και τι δεν έβγαζε η Βαμβακού που να μην υπερείχε σε γεύση και σε ποιότητα, πατατές, καρύδια, κάστανα, μήλα, τυριά, κρέστα, αλλά και οι απλωμένοι τραχανάδες στα χαγιάτια σε έκαναν χορτάτο. Έβγαζε και άλλα σε μικρές βέβαια ποσότητες όπως λόπια, φακή, ρεβύθια, αλλά δεν θα ξεχάσω το παγωμένο νερό που βγάζουν οι βρύσες που λες και έχει μια άλλη γεύση ώστε το λαρύγγι ακατάσχετα να την επιθυμεί.

Το «κοκκινό» απέναντι με τις καστανιές και ποιάνω τα πεύκα είναι το πράσινο γαρνίρισμα του χωριού που ξεκουραστα κανείς τον οπτικό περίπατό σου για να περάσεις στη δεξιά πλευρά στην «πλάτασα» για να βρεις στην κορυφή της το «κοτρώνι» που έχει τα διόδια και καλωσορίζει και αποχαιρετά το τραχοφόρδα.

Ο Θεοτόκης ήταν ο δημόγος του διασκευασμένου λεωφορέου που έκανε την συγκοινωνία Βαμβακούς - Σπάρτης, αλλά ήταν και ο ταχυδρόμος που έξυπερεύοτας όλους με παραγγελίες και ψωνία και όταν έφθανε στο χωριό έτρεχαν όλοι πάρουν τις παραγγελίες τους να υποδεχθούν τους νέους παραθεριστές που θα ήρχοντο, να πάρουν την αλληλογραφία τους, τα ταγάρια και τα καλάθια που τους έστελναν οι δικοί τους. Τα καρπουζόπεπονα τα πρόδιδε το άρωμά τους.

Στις ζεστές μέρες του καλοκαιριού το δροσερό αεράκι δεν σου επέτρεπε να μην έχεις μαζί σου και κάποιο σακάκι, αλλά και η «πουρναρόβρυση», του Μαΐμωνη η βρύση και τόσες άλλες σου χάριζαν την άσαν του καύσωνα και όταν έβγαζες από το σακίδιο κάτω από τον ίσιο της καστανιάς, της καρυδιάς ή του πεύκου, τα χωριάτικα παξιμάδια, το τυρί, τις ντομάτες, τις παχνολιές που προστίθεντο και τα κλεμένα κρεμμύδια από την λαχίδα, όχι δεν ξεχνιούνται.

Μια άλλη εικόνα που έχει το δικό της χώραμά είναι τα πιστρόφια των χωριανών σαν ο ήλιος γέρνει και αρχίζει το σούρωπο που τα μουλάρια και γαϊδούρια φορτωμένα με καστανιές και καλαμποκιές για τη φάγνα τους και οι κατσίκες καθώς ακολουθούν πάντα κάτι τους κλέβουν και οδύν από το φορτί.

Ήταν μια παρέλαση έγχορδη καθώς τα κουδούνια άλλαζαν όχη ή κάποιος βασταγός εξεδήλωνε τη χαρά του για το τέλειωμα του βάρους του με κάπι τε κεφαλαία Α..Α..Α..

Οι γέροντες καθισμένοι στα πεζούλια και ακουμπώντας στις μαγγούρες τους εδέχονται και ανταπέδιδαν τον χαιρετισμό που πάντα είναι στα χείλη των Βαμβακιτών.

Βαμβακού, έτσι μένεις ζωντρά στη μήνη μου και όταν βιαστικά σε επισκέπτομαι, ανανεώνω τη φωτογραφία σου, αλλά όταν βγάνω από το χωριό δεν σκονίζονται τα παπύτσια μου αφού λόγγωσαν οι στράτες σου.

Με χαρά παρακολουθώντας τον Αθηναϊκό Σύνδεσμο Βαμβακιτών που πάντα σε σκέπτεται και συνεχώς κάνει έργα γιαν' αυξηθούν οι επισκέπτες και οι παραθεριστές σου.

BIN

ΤΟΤΕ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΟΤΑΝ ΤΟΥΣ ΞΕΧΝΑΝΕ ΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΕΚΕΖΕ 1904-1990

Το Μάιν γιορτάζεται σ' όλο τον κόσμο η γιορτή της μητέρας. Την Κυριακή εκείνη είχαμε το μνημόσυνο της πεθεράς μου Χρυσούλας Πρεκεζέ (γένος Δ. Ματάλα) που έφυγε από τη ζωή στις 4 Απριλίου σε ηλικία 86 ετών. Με το πέρασμά της από τη ζωή δεν άφησε τίτλους μορφώσεως ή περιγραφής επαγγελματικής σταδιοδρομίας. Η επιγραφή που θα ταίριασε στον τάφο της θήτων «μια Αραχοβίτισσα μάνα, εργάτισσα της γης και του σπιτιού».

Όλα όσα θα μπορούσα να γράψω για την πεθερά μου, λίγο-πολύ ταιριάζουν σε δλες της γυναικές των χωρών μας. Είναι λίγα λαγιά αγάπης και σεβασμού για τη θεία - Χρυσούλα, τη γιαγιά Μαριγώ, τη θεία Τσεβή, τη θεία Χάιδω, τη θεία Γεωργίτσα...

Παιδικά χρόνια διπλανισμένα, αφού η φτωχεία ήταν γενική κατάσταση για όλα τα ορεινά χωριά στις αρχές του αιώνα μας. Οι μανάδες συνήθως μόνες με τα παιδιά τους, αφού οι περισσότεροι άντρες έφευγαν για την Αμερική, για πολλά χρόνια, και γύριζαν φορτωμένοι με την ιδιαίτερη γραμμή (στις ρέλες) που είχαν πάρει μαζί τους και λιγοστά δολλάρια, αμοιβή της δουλειάς στις σιδηροδρομικές γραμμές (στις ρέλες) που στρώνονταν τότε στη σκληρή Αμερικανική γη.

Δυο τρία χρόνια στο δημοτικό ήταν αρκετά για τα κορίτσια για να βάνουνε την υπογραφή τους και να διαβάζουν τα γράμματα του πατέρα τους και μετά στο σπίτι, κατόπιν, στο χωράφι, στα ζώα, πλέξιμο,

— Εμένα 2-3 χρόνια μ' έστειλε η μανούλα μου σχολείο και τάπαιρνα τα γράμματα: την αδερφή μου την Πηνελόπη την άφηκε και τέλειωσε το δημοτικό αλλά τον αδερφό μου τον Πάνο τον σπουδάζαμε και γίνηκε καθηγητής, έλεγε.

Το 1924 την παντρέψαμε με το Γιάννη Παρ. Πρεκεζέ. — Ζήσαμε καλά έλεγε. Δούλευε νύχτα - ημέρα κουβάλα-

γε και δε μας έλειπε τίποτα αλλά ήρθε ο πόλεμος και η μαύρη κατοχή, κάγκε το σπίτι μας, μόνο το μουλάρι, οι γίδες και το γουρούνι μας έμειναν. Μ' εκείνα ζήσαμε.

Διπλοκάτοικοι Κλαδά - Αράχοβα. Δύο νοικοκυριά, δύο καλλιέργειες, ώσπου σα πετρίσουνε και να θερίσουνε στου Κλαδά, φεύγανε προ προλάβουν την Αράχοβα.

— Στην κατοχή όργωσα ξένα χωράφια, μάζεψα ξένες ελιές για να ζήσουμε. Πώς να μεγαλώσουν τέσσερα παιδιά, να πάνε σχολείο να μη ξάσουν τη σειρά και τις σπουδές τους.

Μετά ήρθε η μετανάστευση, τα τρία παιδιά στην Αμερική, πήγα με τον άντρα της κοντά τους. Έμειναν εκεί από το 1960 μέχρι το 1968. Το 1969 έχασε το σύντροφό της. Είχε βαθιά πίστη στο θεό και στο αγαπημένος της άγιος ήταν ο Άγιος Νεκτάριος, που του έφτιαξε και προσκυνήτα στο Κερκυραϊκό. Καμάρωνε που είχε τέσσερις γιούς. «Τα παιδιά μου τα φτ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Από το βιβλίο του Αραχοβίτη συγγραφέα Κώστα Πίτσιου «ΚΑΡΥΕΣ»

Η Δολοφονία αθώων αμάχων

Κατά τις έξι, που είχε πια ξανοίξει λίγο η μέρα, αλληλοειδοποιήθηκαν οι Γερμανοί με τις φωτοβολίδες ότι είχε ολοκληρωθεί η κύκλωση του χωριού και ξέσπασε, όπως είδαμε η καταγιδά. Το κροταλισμα των πολυβόλων, οι τρομακτικές εκρήξεις των χειροβομβίδων και των όλων, οι εκτυφλωτικές λάμψεις των εκρήξεων, οι φωνές και οι κραυγές των ανθρώπων και των βαρβάρων μετέβαλαν σε μια στιγμή την περιοχή του ειρηνικού και πρόσχαρου χωριού σε μια πραγματικά εφιαλτική κόλαση. Όλα τους τα πυρά είναι τώρα συγκεντρωμένα εναντίον του χωριού και χτυπούσαν παντού όπου έβλεπαν και την παραμικρή κίνηση τους δρόμους, στις πλατείες, στα σπίτια. Οι δύστυχοι Αραχοβίτες έτρεχαν εδώ, έτρεχαν εκεί σαν κυνηγημένα πουλιά. Καθένας οδηγημένος από το ένστικτο της αυτοσυντηρήσεως επινοούσε δικό του τρόπο σωτηρίας. Μερικοί από κείνους που επιχείρησαν να βγουν έξω από το χωριό βρήκαν σκληρό θάνατο. Άλλοι σκοτώθηκαν μέσα στο χωριό καθώς έτρεχαν να κρυφτούν. Οι περισσότεροι κρύφτηκαν σε υπόγεια καταφύγια και σε άλλους απίθανους και διόλου ασφαλείς κρυψώνες, σε βατιώνες και πουρναριές, σε χωράφια με αραποσίτη ή σε δέντρα με πυκνό φύλλωμα, σε τρούπες ή λάκκους, στα χαντάκια της Λιτρίβας, στου Ντούσκου, στα Πεζούλια, στη Βρυσούλα κ.λ.π.

Πολύ λίγοι είτε από υπερβολική απάθεια είτε από υπερβολικό φόβο ή και από αδυναμία να κινηθούν ή από ψυχαριμό υπολογισμό έμειναν και μέσα στα σπίτια τους. Όλους αυτούς τους μάζεψαν, όπως θα ιδούμε, αργότερα οι Γερμανοί.

Μια ολόκληρη ώρα, από τις έξι ως τις εφτά, κράτησε αδιάκοπη η θυελλά αυτή. Η θυελλά συνετελέσθη. Το αίμα των αθώων έλουσε πάλι και πότισε την πολύπαθη Γη, τη Γη «των Θεών φροντίδα» και «των Ηρώων Μητέρα», για

να ριζοβολήσει άλλη μια φορά της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ το δέντρο.

Σκοτώθηκαν εννιά και τραυματίστηκαν τέσσερις, από τους οποίους οι δύο πέθαναν ύστερα από λίγες μέρες. Να και τα ονόματά τους στην τιμητική αυτή στήλη της Θυσίας:

1) Γιώργης Θ. Σιαρρής, (60 χρονών) σκοτώθηκε στη Θέση Μύλου Στράτα. **2) Πάνος Β. Καρδαράς** (28 χρονών), σκοτώθηκε στη Θέση Λιτρίβα (Πιτσέϊκο Πεζούλι). **3) Γιάννης Ο. Αγγλέζης,** (32 χρονών), **4) Παναγ. Ι. Σκιούρης,** (34 χρονών), **5) Φωτεινή Πετράκου,** (12 χρονών), σκοτώθηκαν στη Θέση Πούλου στο ανηφορικό δρομάκι που βρίσκεται 50 βήματα προς Β. του σπιτιού του Κολινιάτη. **6) Γιάννης Γ. Πλανούσης,** (60 χρονών), προς το μέρος της κάτω Ρεματίας στη Θέση Μαυριά. **7) Γιώργης Πουλοκέφαλος,** (28 χρονών), στην άκρη του χωριού στη Θέση Σταυροδρόμι Μπελούλια. **8) Γιώργης Κελεσίδης,** (45 χρονών, υπαλλήλος Γουδέ), μέσα στο χωριό στη Θέση Αϊ-Δημήτρη και **9) ο κωφάλαος Ι. Γ. Λεβεντάκης (Κουκουλάς),** (40 χρονών) μέσα στο πατρικό του σπίτι.

Την ίδια ώρα Β. του χωριού στο δρόμο της Παναγίας, κοντά στης Αλεπούς το χαντάκι τραυματίστηκε βαρεία και μετά δέ μέρες πέθανε ο Κοσμάς Αθ. Λάσσος, νέος 18 χρονών.

Κατά τις 8 –οι Γερμανοί πολυβολούσαν ακόμη όπου έβλεπαν άνθρωπο να κινείται είτε μέσα στο χωριό ή έξω στα υψώματα – τραυματίστηκε βαρεία στ' αμπέλια του χωριού και ακριβώς στο ύψωμα που βρίσκεται πολύ κοντά στον Άγιο Κωνσταντίνο από τους Γερμανούς που ήταν στη Βεργατούσα, με ριπή πολυβόλου ο Πάνος Μ. Πίτσιος, παλικάρι 25 χρονών, αγαπημένος αδελφός αυτού που έγραψε το βιβλίο του. Μεταφέρθηκε στον Άγιο Πέτρο και από κει με αυτοκίνητο στον Άγιο - Νικόλα της Κυνουρίας, όπου του έγινε εγχείρηση, αλλά μετά τρεις μέρες υπέκυψε στα τραύματά του και πέθανε.

Συνεχίζεται

ΚΑΡΥΕΣ

Ο πρόεδρος του χωριού **Νίκος Χριστόπουλος** μας πληροφορεί ότι από τα έργα που είχαν προγραμματιστεί για το 1989 εκτελέστηκαν τα εξής:

– Έγιναν τα έργα για την αξιοποίηση των πηγών Μπερνίτσα, τα νερά των οποίων παροχετεύτηκαν στο κεντρικό σύστημα υδρεύσεως του χωριού. Για το έργο αυτό δαπάνηθηκαν 2.500.000 δρχ. και ο Σύνδεσμος των Απανταχού Καρυατών (Αθήνας) πρόσφερε 100.000 δρχ. Μετά τη σύνδεση αυτή υπολογίζεται ότι τους καλοκαιρινούς μήνες θα υπάρχει επάρκεια νερού στο χωριό, εφ' όσον βεβαίως γίνεται λογική χρήση από τους κατοίκους και δεν ποτίζουν τους κήπους.

– Ολοκληρώθηκε το έργο της ομβροδεξαμενής στη Θέση Τριγανίσα, δαπάνης 3.000.000 δρχ. για το πότισμα των αιγαποβράτων. Να σημειωθεί ότι ήταν τόση η ανομβρία εφέτος, που οι ποιμένες κουβαλάνε νερό με βυτιοφόρα από το κεντρικό υδραγωγείο και γεμίζουν τις ομβροδεξαμενές.

– Έγινε διάνοιξη του δρόμου από Καστανά Στρούγκα προς κάμπτο δαπάνης 1.700.000 δρχ. για την εξυπηρέτηση των ποιμένων και η Κοινότητα προγραμματίζει στο τέρμα του δρόμου να κατασκευαστεί νέα ομβροδεξαμενή.

– Τελείωσε το έργο της παροχέτευσης από θέση Κλειούφα μέχρι την κεντρική πλατεία του χωριού δαπάνης 1.000.000 δρχ. και θα συνεχιστεί ώστε να αποπερατωθεί το έργο εντός του 1990.

Χάνεται νερό στην Αράχοβα;

Ο Ηλίας Χρηστάκος, άνδρας της Μαρίας Π. Πρεκέζε πηγαίνεται για κυνήγι στην Αράχοβα βρέθηκε ξαφνικά μπροστά σε μια πηγή με άφθονο νερό που κύλαγε και έπεφτε πίσω από τον Άγιο Κωνσταντίνο προς το ποτάμι.

Έμεινε κατάπληκτος και όπως μας είπε, απορεί πώς τόσο νερό πάει χαρένο και δεν το αξιοποιεί η Κοινότητα Καρυών.

Ο ίδιος, που είναι συνταξιούχος της Υπηρεσίας Υδρεύσεως Σπάρτης, υποθέτει ότι η Κοινότητα δεν μεταχειρίζεται αυτή την πηγή για ενίσχυση του δικτύου υδρεύσεως, επειδή η στάθμη της πηγής είναι χαρηλότερα από τη στάθμη της υδατοδεξαμενής του χωριού. Ρωτήθη όμως μήπως αυτό το νερό μπορεί να παροχέτευτε απ' ευθείας στη Ράχη και να γίνει μια δημόσια βρύση για το κάτω χωριό, αντί να χάνεται;

Απορία λογική και επίκαιρη.

Η Γιώτα Γαζή (Παπαδόγιαννη) στην ΕΤ 1

Καθημερινά, πλην Σαββάτου και Κυριακής, μετά το δελτίο ειδήσεων των 6.30 παρακαλουθούμε την εκπομπή της ΕΤ 1 «ζωή στην Ελλάδα». Μόνιμη ανταποκρίτρια για τη Δυτική Στερεά Ελλάδα είναι η Γιώτα Γαζή, κόρη του κ. Δήμου Παπαδόγιαννη, από τις Καρυές.

Η Γιώτα μεγάλωσε στην περιοχή Φωκίδας, αφού ο πατέρας της εργάζοταν, στους «Βωξίτες Παρνασσού», ιδιοκτήσιας Αφών Ηλιοπούλου. Είναι παντρεμένη και ζεί στην Άμφισσα, όπου είναι εκλεγμένη αντιδήμαρχος της πόλης.

Οι ανταποκρίσεις της στην ΕΤ 1 είναι πολύ ένδιαφέρουσες, διότι φαίνεται ότι η Γιώτα είναι παρούσα σε κάθε κοινωνικό πρόβλημα της Δυτικής Στερεάς Ελλάδας. Τα θέματα της ουσιαστικά και ενδιαφέροντα, εγγίζουν όλες τις πτυχές της ζωής - υγεία - παραγωγή - ανάπτυξη - πολιτισμό και κάθε τι που έχει το ενδιαφέρον της ειδοσήσης και την αξία της ενημέρωσης.

Συγχαρητήρια, Γιώτα, και μακάρι να ετοίμαζες ένα ή περισσότερα ρεπορτάρια για τα χωριά του Πάρνωνα και την ιδιαίτερη πατρίδα σου, τις Καρυές.

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΑΡΑΧΟΒΑ

Ο μπάρμπα - Ποτής Γουδές, που είναι αστείρευτη πηγή δημητρίσεων από τα παλιά χρόνια, άκουγε από τον πατέρα του και άλλους γέρους για τον Παναγιώτη Κορδιά (Χάρακα), το στιχοπλόκιο που πέθανε στα 1908.
Ο Κορδιάς ήταν φυσιογνωμία του χωριού και πολλές δημητρίσεις, αστείες και σοβαρές έχουν επίκεντρο το όνομά του, αφού αυτός τις αποθανάτιζε φτιάχνοντάς τες έμμετρα στιχάκια.
– Πες τε μου τι έγινε να σας το φτιάξω, έλεγε.
Κάποτε ο Κορδιάς με το Μπρέτσι πήγανε στα Βρέσθενα. Τους είδε ένας χωροφύλακας και τους ρώτησε «ποιοι είσαστε και τι θέλετε εδώ». Αμέσως ο Κορδιάς του απάντησε.
«Εμένανε με λεν Κορδιά κι αυτόν τον λένε Μπρέτσι, που φτιάχνει κοκορέται
Αν σου φτάιμε, δίκασέ μας,
δε σου φτάιμε, κέρασέ μας»

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Από το χιονισμένο Καναδά

Αγαπητή Σύνταξη

Σας παρακαλώ δεχθείτε τα θερμά συγχαρητήριά μου, τόσο εσείς δοσ και οι άριστοι συνεργάτες σας για την 4η επέτειο εκδόσεως της αγαπητής εφημερίδας σας ΚΑΡΥΕΣ. Εύχομαι στη συνέχιση του τόσο σπουδαίου έργου σας της πληροφόρησης και θεμελίωσης της πολυπόθητης γαλανής γέφυρας μεταξύ πατρίδας και ομογένειας του Πάρνωνα